

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoP/342/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7515200909
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marianna Hrabovecká
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7515200909.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marianny Hraboveckej a členiek senátu JUDr. Diany Solčányovej a JUDr. Ludviky Bodnárovej v právnej veci navrhovateľa E. A. nar. XX.X.XXXX bývajúceho v P. Z. č. XXX zastúpeného advokátkou JUDr. Ivetou Rajtákovou so sídlom na Štúrovej ul. č. 20 v Košiciach proti odporkyni S. A. rod. C. nar. X.X.XXXX bývajúcej v P. Z. č. XXX zastúpenej advokátkou JUDr. Dianou Treščákovou so sídlom na Skladnej ul. č. 38 v Košiciach v konaní o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom A. A. nar. X.X.XXXX a A. nar. XX.XX.XXXX zastúpeným kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Košiciach na čas po rozvode o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie zo 4.5.2015 č.k. 9P/29/2015-195 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o výchove a výžive mal. A. a mal. A. na čas po rozvode.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom rozviedol manželstvo navrhovateľa a odporkyne uzavreté 21.2.1998 zapísané v knihe manželstiev matričného obvodu Košice I, vo zväzku č. 108, ročník 1998, na strane 119, pod poradovým číslom 66 a na čas po rozvode zveril maloleté deti A. do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia ich budú zastupovať a spravovať ich majetok. Otca zaviazal prispievať na výživu mal. A. 170 eur a na výživu mal. A. 150 eur mesačne, ktoré je povinný platiť vždy do 15 dňa v mesiaci dopredu matke maloletých detí od právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva. Styk s maloletými deťmi upravil tak, že otec je oprávnený stretávať sa s nimi každý párny víkend v mesiaci od piatka od 18:00 hod. do nedele do 18:00 hod., počas letných prázdnin v nepárnom roku od 1.7. do 14.7 a od 1.8. do 14.8., počas letných prázdnin v párnom roku od 15.7. do 31.7. a od 15.8. do 31.8., počas Vianoc v nepárnom roku od 25.12. do 27.12, počas jarných prázdnin v pondelok a utorok, počas Veľkonočných sviatkov v párnom roku počas veľkonočnej nedele a Veľkonočného pondelka s tým, že počas prázdnin a sviatkov prevzatie maloletých detí bude vždy v prvý deň o 10:00 hod. a odovzdávanie detí v posledný deň styku o 18:00 hod. O trovách účastníkov rozhodol tak, že žiaden z nich nemá právo na ich náhradu.

Proti výrokom o výchove a výžive napadnutého rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec s návrhom, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zrušil a v rozsahu zrušenia vec vrátil na ďalšie konanie. Uviedol, že striedavú starostlivosť o maloleté deti nenavrhol v návrhu vo veci samej z dôvodu, že bol presvedčený, že konajúci súd napriek všetkému zverí maloleté deti matke. Dodal, že napriek tomu, že v návrhu navrhol zveriť mal. deti matke, poukázal na to, že matka pred rodinou uprednostňuje prácu a snaží sa obmedziť všetky aktivity detí s ním. Vyslovil presvedčenie, že zverenie maloletých do striedavej osobnej starostlivosti je v ich najlepšom záujme. Vytkol súdu prvého stupňa, že sa otázkou striedavej starostlivosti dostatočne nezaoberal a nevykonával v tomto smere žiadne dokazovanie, najmä nevyhovoval jeho návrhu na vykonanie kontrolného znaleckého posudku. Konštatoval, že podľa jeho

názoru nemá súd odborné vedomosti na to, aby dokázal sám posúdiť naviazanosť dieťaťa na matku ani jeho zdravotný stav a s tým súvisiacu zvýšenú starostlivosť o dieťa. Zdôraznil, že konajúci súd uprel mal. deťom právo zakotvené v čl. 12 ods. 1 Dohovoru a právach dieťaťa, pretože im nedal možnosť vyjadriť sa k striedavej osobnej starostlivosti. Nesúhlasil s rozhodnutím o výživnom pre maloletých, pretože podľa jeho názoru súd prvého stupňa nevykonal žiadne dokazovanie ohľadom odstránenia rozdielov medzi príjmom vyplývajúcim z potvrdenia jeho zamestnávateľa a skutočne vyplatenými sumami v období od februára do marca 2015. V závere odvolania vytkol súdu prvého stupňa, že z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, ktoré z jeho mesačných výdavkov považoval za nevyhnutne vynaložené, a ktoré nie. Poukázal na to, že hypotekárny úver, ktorý spláca bol použitý na zabezpečenie bývania pre celú rodinu vrátane mal. detí, preto vyslovil presvedčenie, že výdavky spojené s bývaním nemožno nepovažovať za nevyhnutne vynaložené.

Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že jeho tvrdenia považuje za účelové s poukazom na jeho vyjadrenie na pojednávaní 1.4.2015 na ktorom uviedol, že v prípade ak matka nebude súhlasiť s výživným 3000 eur na obe deti, žiada ich zveriť do striedavej osobnej starostlivosti. Vyslovila presvedčenie, že súd prvého stupňa náležite skúmal podmienky zverenia detí do striedavej starostlivosti a v tomto smere vykonal riadne dokazovanie. Zdôraznila, že striedavá starostlivosť nie je v záujme maloletých, pretože komunikácia medzi ňou a otcom je absolútne nefunkčná, prebieha len v obmedzenej miere elektronickými prostriedkami s veľkými problémami. Rovnako tak zdravotný stav mal. A. je od jej narodenia komplikovaný a otec o ňom nemá takmer žiadne vedomosti. K odvolacím námietkam ohľadom určeného výživného dodala, že sám otec viackrát počas pojednávania uviedol, že je ochotný prispievať na výživu maloletých spolu po 300 eur, pričom konajúci súd určil výživné na obe deti 320 eur, preto je toho názoru, že určené výživné zodpovedá jeho schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom. V závere zdôraznila, že od rozhodnutia súdu prvého stupňa jej otec okrem určeného výživného ničím neprispieva napriek tomu, že ešte stále žijú v jednej domácnosti, a rovnako sa vyhýba platbám za hypotekárny úver, ktoré žiadal pri určení výživného zohľadniť. Z týchto dôvodov navrhla potvrdiť rozsudok v napadnutej časti ako vecne správny.

Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu otca navrhol rozsudok v napadnutých výrokoch potvrdiť ako vecne správny.

Ostatné výroky neboli odvolaním napadnuté preto podľa § 206 ods. 2 O.s.p. nadobudli právoplatnosť a neboli predmetom preskúmania v odvolacom konaní.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa odseku 2 cit. zák. ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu s odôvodnením napadnutého rozhodnutia stotožňuje, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa aj s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že súd prvého stupňa riadne zistil skutkový stav, posúdil ho podľa správnych ustanovení Zákona o rodine, v súlade s § 132 O.s.p. vyhodnotil dôkazy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci, v dôsledku čoho je odôvodnenie napadnutého rozsudku presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje. Konajúci súd sa vysporiadal s námietkami otca uplatnenými v odvolaní, ktoré tvorili jeho obranu už v priebehu konania na súde prvého stupňa a otec ani v priebehu odvolacieho konania neuviedol žiadne relevantné skutočnosti majúce za následok iné rozhodnutie vo veci. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dodáva, že pre zverenie maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti musia byť splnené zákonné podmienky. V prvom rade je nevyhnutné, aby obaja rodičia dokázali medzi sebou efektívne a konštruktívne so vzájomným porozumením komunikovať ohľadom podmienok výchovy a zabezpečovania starostlivosti o maloleté deti a dokázali sa zhodnúť aspoň na základných líniách výchovného procesu, pretože len takto môže byť zabezpečená starostlivosť o maloleté deti v ich najlepšom záujme. Vzhľadom na zhodné vyjadrenia oboch rodičov, že napriek tomu, že žijú v spoločnej domácnosti spolu dlhšiu dobu nekomunikujú, pričom otec ako sám uviedol sa snaží v prítomnosti matky zotrvať čo najmenej času, preto sa radšej zdržiava mimo domu a venuje sa svojmu koníčku, je nepochybné, že komunikácia medzi

rodičmi neprebíha na úrovni potrebnej pre zverenie maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti. Dodáva, že skutočný záujem otca o zverenie detí do striedavej starostlivosti nebol riadne preukázaný, nakoľko otec napriek tomu, že s deťmi má možnosť tráviť čas každý deň, nezabezpečuje o nich riadnu starostlivosť a nepodieľa sa v primeranej miere na ich výchove, pretože ako sám uviedol, radšej trávi čas mimo spoločnej domácnosti a venuje sa svojim záujmom. V tejto súvislosti poukazuje na to, že návrhom na zverenie detí do striedavej starostlivosti otec podmienil vynútenie dohody s matkou ohľadom určeného výživného, pričom za predpokladu, že sa dohodnú na ním navrhovanom výživnom, detí do striedavej starostlivosti nežiadal, čo nesvedčí o jeho skutočnom záujme o ich zverenie do striedavej starostlivosti, ale o tom, že otec podal návrh účelovo s cieľom presadiť svoju predstavu o výživnom. K odvolacím námietkam dodáva, že znalecké dokazovanie je len jedným z dôkazných prostriedkov, ktorý nemá prednostné postavenie pred ostatnými dôkazmi a konajúci súd nie je s jeho závermi viazaný. Naopak je povinnosťou súdu vyhodnotiť všetky dôkazy jednotlivo a v ich vzájomnej súvislosti, pričom je len na rozhodnutí súdu, ktoré z navrhovaných dôkazov vykoná a ktoré nie. Odvolací súd rovnako ako súd prvého stupňa dospel k záveru, že v tomto prípade by nariadenie znaleckého dokazovania nezodpovedalo zásade hospodárnosti a včasnosti súdneho konania, pretože z vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu nepochybne vyplýva, že zdravotný stav mal. A., ktorá má viacero diagnóz, pričom otec ani jednu z nich v konaní pred súdom prvého stupňa nepoprel, si vyžaduje vzhľadom na jej vek a charakter ochorenia zvýšenú starostlivosť ako aj zvýšené výdavky. Rovnako je nepochybné, že pre rozhodnutie o zverení detí do striedavej starostlivosti nebolo potrebné vykonať znalecké dokazovanie, ani traumatizovať mal. deti výpoveďou pred súdom, nakoľko pre ich zverenie do striedavej starostlivosti neboli splnené ani základné predpoklady. Zdôrazňuje, že otec mal na preukázanie svojho skutočného záujmu vytvorené ideálne podmienky, nakoľko s deťmi žije v spoločnej domácnosti a má možnosť podieľať sa na ich výchove a starostlivosti o nich neobmedzene, napriek tomu tieto priaznivé okolnosti nevyužíva a radšej sa venuje vlastným záujmom mimo spoločnej domácnosti. Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. a podľa ust. § 219 ods. 2 O.s.p. sa v odôvodnení obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a na zdôraznenie správnosti rozhodnutia doplnil ďalšie dôvody.

Toto rozhodnutie senát prijal v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák.č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.